

Alena Valová

moje
lásky

| 3 |

m o j e l á s k y - 3

ALENA VALOVÁ

DOKUD STROMY POKVETOU
V KORUNÁCH ZNÍ ZPĚVY PTÁKŮ
HŘMÍ MOŘSKÝ PŘÍBOJ
OD BÍLÝCH SKAL
SLUNCE BDÍ NAD PLANETOU
DOKUD ZEMI HŘEJE Z MRAKŮ
NÁŠ LIDSKÝ ROD
ZA LÁSKOU PŮJDE DÁL...

2016

**moje
l á s k y
3**

Milí přátelé,

*zázraky se dějí – otvíráte slíbený třetí díl ze série
MOJE LÁSKY*

*... i kdybyste v mých knížkách našli
jenom pár stránek, které Vás oslovily, něčím
zaujaly, byly blízké Vašemu srdci a třeba Vás
potěšily – tak to stálo za to, moje snaha nebyla
zbytečná.*

*Budu šťastná, když v nich objevíte
třeba jen pár řádků, několik vět, které Vám
něčím udělají radost, které budou souznít s tím,
o čem občas přemýšlíte, z čeho se radujete, co
Vás trápí...*

*Moc si přeji, aby Vás moje slova dál
provázela po nelehkých životních cestičkách,
aby moje knížky byly Vaše dobré kamarádky -
Vaší inspirací i povzbuzením, nebo jen letným
pohlazením.*

*Kéž by to mé niterné sdělování umělo
přispět k tomu, že se Váš svět bude zdát trošku
míň smutný a malinko krásnější...*

Vaše

Alena Valová

Roman STRAKA

je český autor, žijící ve Vídni. Kromě toho, že píše hudbu i texty pro různé hudební žánry (včetně muzikálu), dělá baviče, moderuje, zpívá, od dětství hraje koncertně na akordeon, ještě aranžuje pro různá hudební uskupení.

V Bulharsku má “svůj” dívčí kvartet DIANA, který hraje jeho muziku nebo jeho úpravy.

Už dlouhá léta spolupracuje asi s dvacátkou hudebních vydavatelů v Rakousku, Německu i jinde.

Jeho skladby už se počítají ne na stovky, ale na tisíce.

Koncem listopadu 2010 mi od něj přišel první mail – někde na internetu zahlédl moje jméno. To, že píšu texty a verše, hraju na harmoniku, zpívám a taky moderuji - proč ne. Takových žen je prý víc. Ale jak sám uvedl : „ženská jako autorka hudby... ?“ Tak mně Roman kontaktoval – od té doby e-mailová pošta mezi Vídní a Viganticemi probíhá téměř neustále. Jenom jsme rychle od počátečního vzájemného poznávání přešli do aktivní tvorby.

Dnes už má naše “autorská dvojice” na svém kontě 1050 skladeb s rozmanitými náměty, které mají velkou šanci oslovit široké spektrum diváků různých věkových kategorií a výrazně zpestřit i obohatit tak repertoár větších kapel i menších hudebních skupin nebo sólistů.

Vydali jsme první z třídílné série zpěvníčků pro děti (každý má 12 písní) určené pro nižší ročníky ZŠ a pro MŠ – předškoláky. Na vydání (sponzory) čekají mimo dalších dvou dílů taky dva zpěvníky písní o růžích, stejně jako CD z našich vánočních skladeb a pro maminky, nebo výběry písní o lásce, přátelství, vztahu k rodném kraji i k muzice.

Knížky MOJE LÁSKY 2 až 5 – to jsou vlastně sbírky mých textů na hudbu Romana Straky (+ pár mých minibonusů).

Náměty textů si autor hudby určuje sám tím, že název skladby uvede do notového zápisu písně, zaslané k otextování.

A.V.

TEXTY
na hudbu
ROMANA STRAKY

str. 11 - 285

**I /
PÍSNIČKY**

v rytmu 2/4

**II /
PÍSNIČKY**

v rytmu 3/4

**III /
PÍSNIČKY**

v rytmu 4/4

**IV /
MINIBONUS (A.V.)**

**I /
PÍSNÍČKY**

v rytmu 2/4

str. 11-59

BABICKÁ Kdo je kamarád
HARMO - a má hudbu rád,
NIKA kdo chce s muzikou žít,
na náš koncert harmonik
může s námi jít.

Hezká písnička
všem do srdíčka
radost přivolá.
Nemám stání -
na setkání
než nás opět
všechny zavolá.

Jen u harmoniky,
u dobré muziky,
každý si tu dáme
hrát tu svou,
tak jenom vesele
zpívejme, přátelé,
vždyť jsme se tu rádi sešli
v Babicích nad Svitavou.

BADEN Znáám to město,
bývá cílem častých cest,
tam si zajdu třeba
k solným pramenům -
ve „Dnech růží“
vůněmi se nechám vést,
rád navštívím Beethovenův dům.

Noblesní je Císařský sál,
pozve tě dál -
tónem zní celé náměstí,
když je festival.
Zvláštní hudba podvodní jej uvítá,
kdo k termálním lázním zavítá.

Baden, Baden,
to město je plné krás,
Baden, Baden,
rád bych jej navštívil zas.

Římské lázně samy tě přesvědčí,
že na těle i na duši
zaručeně vyléčí.

BEROUNKA Dobře vím, co dělat mám
ZPÍVÁ se svým životem -
třeba mi přisoudil pár toulavých bot,
chtěla jsem vždycky znát,
co je za plotem.
Sejně jsem zůstala
český patriot.

Šla jsem do ciziny
hledat štěstí za horama –
třeba jsem prošla nádherné krajiny,
domů mně přivolá jen Berounka má.

Znám píseň rybníků a řek,
zpívá ji proud –
pro mou duši bývá zaručený lék,
svůj smutek nechám po vlnách plout.

Zpívá si Berounka po kraji,
že v soutěži krásy bude vítězem –
snívám si na břehu o ráji,
poslouchám, jak voda hučí
dole pod jezem.
Mé rty znovu tiše šeptají,
mám ráda naši zem...

BRNĚNSKÁ Každý musí místo mít
srdci nejbližší,
tam je doma, tam chce žít,
tam smutky své utiší.

Já rád chodím na Špilberk,
to je Brna šperk –
dráčka tam poprosím :
ty mou prosbu znáš,
měj nad mým městem stráž.

Já bych rád
jedenkrát
vzlétl na obláčku stříbrném,
jak ten pták
do oblak
vznést se nad Brnem.

Město mé,
ty pro mě vždy své kouzlo máš,
z výšky stejně jako zezdola.

Jak jde čas,
každý z nás
vrátí se, když domov zavolá.

**DOBŘÉ
RÁNO**

Když vánek hraje si a honí
obláčky modrou oblohou,
v zahradách vzácné květy voní –
tobě se však rovnat nemohou.

Je hezké, když mi skřivan zpívá,
slunce hladí lístky květinám,
nejhezčí ráno ale bývá,
když tě vedle sebe mám.

Se slavíka písničkou
lákám tě – pojd' ven,
pod tvým oknem
já tu čekám jen s kytičkou,
až se vzbudíš s úsměvem.

Až tvoje ústa políbím,
láska nás bude hřát –
jenom tobě, to ti slíbím,
toužím dobré ráno přát.

DOPROVOD Naší kapele svůj
obětujem volný čas,
pomalu neznáme volné soboty,
věrní manželé –
to prohlašuje každý z nás,
na děvčata nekoukáme,
jenom na noty.

Muzikantů pár
se dohromady dalo
a chvílku potrvá,
než se spolu domluví.
Muzika je dar,
jehož se nám „shůry“ dostalo –
že hrajem jen za peníze,
to jsou pomluvy.

Ten náš kapelník
prý si nás jen málo váží,
tak řekl bubeník :
budem stávkovat !

Pozoun s estrubkou
vymluvit se mu to snaží,
bez tuby, bez bicích
přece nejde hrát.

Kapelník svůj hořký kalich
musel vypít až do dna –
najednou je samá chvála,
změnil taktiku.

Teď mu přijde vhod
naše sekce doprovodná –
vždyť správný doprovod
tvrdí muziku !

HLEDÁM Rád bych si kašičko uvařil,
TETU nemám však čistý hrníček -
pračce bych své prádlo nesvěřil,
pobíhám jen tak bez triček.

Dávno je pryč moje bývalá,
chtěla, ať chodím do práce –
podivné názory mívala,
neví, co je to legrace.

Já hledám tetu
na internetu,
rád bych ji zaměstnal
na půl úvazku.

Ráno muže vařit,
večer se mnou „pařit“
přes den spolu můžem jít
na procházku.

Prát a šít,
celý byt vysmejčit –
mezitím pejska vyvenčit.

Nebot' každá žena
má být vytížená !
(Nesmí ale předsudky
být zatížená.)

**HELIGONKA
BOSONOHY**

Kdo se někdy smutně na svět dívá,
ztrácí důvod se smát,
ten ať přijde k nám – tady se zpívá,
nikdo nejde brzy spát.

Harmoniky naši polku hezkou
hrát nám budou zas a zas,
krásnou písničku českou
zazpívá si každý z nás.

V Bosonohách vítejte, přátelé,
potleskem zní už celý sál,
jako vždycky hrát budem vesele –
jenom pojd'te, kamarádi, dál.

My nedáme bez písničky ani krok,
prostě máme na muziku vlohy –
na setkání heligonek
celý dlouhý rok
těšíme se - na Bosonohy.

CHUDOBKA Copak je to v trávě za kvítí,
všude je tu plno bílých hvězdiček,
jako když se právě rozsvítí
na tisíce lampiček.

Nevadí sníh a mráz,
jen pro nás kvetou tu zas –
jen jim teplo dávej, sluníčko,
a ty rozkvétej, kytičko.

Chudobkou ji kdysi nazvali,
snad že je skromná, tak prostá –
v úvahu učenci nevzali,
že něžný půvab má jedna ze sta :
sedmikráska líbezná.
Říkám zas, že nejmíň tisíc krás
ten kvítek má.

**JÁ TĚ
ČEKÁM**

Dřív byl jsem sám,
pár prázdných roků
snil jsem o životě ve dvou.

Dnes osud znám,
dal směr mým krokům,
vedly mě za tebou.

O své touze, milování,
jen pro tebe zpívám – poslouchej.
Teď jednu prosbu mám a přání :
naší lásce šanci dej.

Já tě čekám,
toužím tě k sobě přivínout,
půjdeme někam
pro nás dva hledat malý, tichý kout.

Když mě líbáš na tváři,
ztrácím svou zemskou tíž –
podívej, na cestu nám září Jižní kříž.

Tebe mít, to je pro mě požehnání,
tak tě do mých dnů vítám
po dlouhém čekání...

JARO Když se k nám jaro blíží,
JAK MÁ už se těší celý kraj,
BÝT lidská srdce už nic netíží,
vůně láká kvetoucí máj.
Jedna maličkost mi brání
prožít jaro veselé –
že milého objímání
je zatím dost nesmělé.

Já tě ráda mám,
jen přijď zítřka k nám,
když se mi zadíváš do očí,
uvidíš, žhavá jiskra přeskočí.

Proč bys měl jenom snít,
můžeš mě políbit –
pak, až si budeme jistí svojí láskou,
to pak bude jaro, jak má být.

JANOVICKÁ Co dřív jsem netušil,
POLKA to dnes dobře vím
a rád to písničkou
světu prozradím –
není už tajemstvím
to, co vám chci říct,
že je ze všech nejkrásnější
moje holka z Janovic.

Zítřka bude krásný den,
splní se mi dávný sen –
jen pro nás nechám slunce hřát,
všichni přijdou blahopřát.

Pak ti nechám sólo hrát,
přece víš, jak mám tě rád –
v Janovickém hradu
budeš v bílém stát,
až si tě budu brát.

JUBILEUM Ne vždycky každému se podaří,
aby mu dal osud výjimečný dar –
mít stále šťastný úsměv na tváři,
i když časem má v ní taky vrásek pár.

Už to je hezká řádka let,
co jsem se s tebou oženil –
mám tě rád
a vzal bych si tě znovu a hned,
já bych neměnil.

Máme jubileum –
za ženu jsem si tě bral,
lásko má,
s tebou jsou báječné všechny roky,
kdopak by je počítal...

**JEDEN
KVĚT**

Zprávu posílám ti, panenko,
abys nešla večer brzy spát,
nezapomeň otevřít okénko,
já ti přijdu dobrou noc dát.

Vím, že až řeknu, jak mám tě rád,
pro mne ještě na cestu pusu máš –
nemusel bych příště venku stát,
když mi klíče od komůrky dáš.

Tak jako v pohádce
mám ve své zahrádce
zázračný a jediný nejkrásnější květ –
jsem tak pyšný, že ho znám,
každé ráno radost mám,
když se k němu nakloním
a mohu přivonět.

Ten nejhezčí kvíteček
je přece moje milá,
krajkový šáteček
pro mě vyšila.

Pro lásky odpověď
přijdu si zítra v pět,
když mi svoje srdce slíbí,
krásný bude svět.

**KLÍČ
K RÁJI**

Někdy to tak je,
že schází naděje,
občas přijde zklamání.

Však to taky znáš,
někdy osud náš
nic dobrého nemá pro nás k mání.

Je líp, jen když si zazpíváš,
věřte mi to, přátelé –
hudba to je dar,
stačí tónů pár,
je tu hned vesele.

Já mám ráda,
když uslyším hrát polku veselou –
ten, kdo strádá,
ať jde tančit s kapelou.

Jen se směj,
úsměv - to je k ráji klíč,
s námi zpívej,
všechny smutky pošlem pryč.

LÍSTEK Za naším,
Z JAVORA tam roste mladá břízka,
 zpívá na ní slavíček.
 Nikdo neví,
 jak moc se mi stýská,
 když tu není syneček.

Já mu pošlu šátek vyšíváný
s růžičkama kolem dokola –
snad ho to slavičí zpívání
se šátečkem o to dřív
ke mně přivolá.

Suchý lísteček
padá z javora,
možná večer ten můj syneček
přijde až k nám do dvora.

Nejhezčím kvítečkem
já ho pěkně přivítám,
otevřu, až zaťuká
pod okénečkem,
to proto, že ho
dávno ráda mám.

**LOŽKA
Z PAPIRU**

Já mám ve skříni
kufr po tchýni,
v něm tajně skrývám
svoje poklady.
A jak léta pádí,
ví jen kamarádi,
že já dodnes mívám
dětské nápady.

V kapse mám schovanou
malinkou pišťaličku –
věřte, či nevěřte,
kouzelný má zvuk.

Jen se přijďte podívat,
stačí jenom zapískat –
za chvíličku
hned je ze mne
zase malý kluk.

Mám loďku z papíru,
co tiše pluje s proudem dál
s bílou plachtou na míru,
teplý vánek mou loďku hnal.

Pryč jsou chvíle dětských her,
co život dá, to musím brát –
vím, že nebývá vždycky fér,
však mám ho rád.

**LOVU
ZDAR !**

Jak jen se ozve známý zvuk,
srdce nám zaplesá,
stejně děda jako mladý kluk
zamiříme do lesa.

Každý rok, jak přijde honů čas,
těší se každý z nás,
že se znovu sejdou kamarádi,
„halali“ až uslyšíme hlas.

„Lovu zdar, lovu zdar !“ -
pokřik myslivců když ozve se,
štěkot smečky psů i honců volání
rozléhá se po lese.

„Lovu zdar, lovu zdar !“ –
máme poslední hon, tak se snaž,
ať se nám to jako vždycky vydaří,
svatý Hubert drží stráž.

MICHAELA Celý život stále jsem jen hledal
lásku vysněnou.
Měl jsem smůlu,
nakonec jsem přebral –
hlásím STOP s Michaelou.

Holka, nic ti nedlužím,
jen důvod, proč chci být sám :
dělit se o tebe s mnoha muži,
to opravdu odmítám.

Musíš, Michaelo, pochopit –
rozpínáš se jak rtuť,
příliš povrchní se zdáš,
s tebou žít nemám chuť.

Věř mi, nezní to moc vesele,
co ještě zbývá říct :
ty jsi byla hezká jen po těle –
já krásu duše cením víc...

**MINI –
POLKA**

Na zábavy v okolí, kde jaká je,
tančit chodím -
na plesy, na diskotéky, na čaje
svou milou tam vodím.

Na parketu teprve se prokáže,
kdo ze všech tanců je král,
polka jediná dokáže
roztancovat celý sál.

Vím, že když se hraje Mini-polka,
u děvčat vždycky úspěch zaručí,
tancuje při ní ráda každá holka,
kterou sevřu ve svém náručí.

Děvčátko zkušené i nevinné –
jak by ne –
při tanci se přivine
a to mám rád,
tančit budeme až do rána snad,
když mám budou tuhle polku hrát.

NATÁLKA Zdá se mi, že letos jarní vlání
mělo na mně blahodárný vliv,
už to novou láskou zavání,
nic není jak dřív.

Když jsem v tobě našel svoje štěstí,
na bývalou smůlu nereptám,
s kytičkou přijdu k vám,
jen pro tebe tiše zašeptám.

Mám tak rád svou Natálku,
černou, okatou -
to, že chytrá dívka hezká je,
prý se často nevidí.

Své srdce mám pro Natálku,
holku copatou,
už mám svou lásku z ráje -
ať mi závidí !

OKATÁ Velká starost trápí mne a ničí,
myslím na to celou noc i den,
naděje však přesto v srdci klíčí,
že se brzy vyplní můj sen.

Vymluvit si od nikoho nedám
nápad, co jsem si vzal do hlavy,
chodím světem a tu dívku hledám,
co splní mé krásné představy.

Dívka okatá
vchází do mých snů
s těmi vlásky jako ze zlata -
je světlem mých dnů.

Mívá v očích třpyt,
blízko chci ji mít,
nejenom ty zlaté vlásky
chtěl bych z lásky
pohladit a něžně políbit.

PIVO - Říká se, že Češi
VARSKÁ každý problém řeší
svorně u piva.
Někdy prý je nutno,
ať mu není smutno -
v hospodě si člověk zazpívá.

U nás půda úrodná je,
proto chmel tu zraje,
z něj se vaří zlatý dar –
kapela výborná je,
ráda zahraje
sólo pro náš pivovar.

Kdo má pivo rád,
je náš kamarád,
toho máme rádi –
vítán každý host,
pivečka je dost,
pan hostinský pro jistotu
nám další bečku chladí...

Nalejte nám zas
dobré piva máz,
nejlepší zlatý mok –
dál ho pít budem,
nám je osudem,
bez piva už ani krok!

PÍSNÍČKA Když jsem tebe v tanci
Z MLÁDÍ prvně políbil,
já se štěstím nad oblaky vznášel,
vím, že jsem svou
životní lásku objevil,
že bych jinde lepší nenašel.

Každý den se znovu ptám,
jak se jen mohlo stát,
že já s tebou léta
hezký život mám,
o jakém se druhým
může jenom zdát.

Svou písničku z mládí
necháme dneska večer hrát,
co k hezké vzpomínce svádí
nás dva častokrát.

Stále stejně se mi líbí
jako dřív, když ji objímám -
jak něžně milá mně políbí,
vím, že víc než tehdy
rád ji mám.

**PRVNÍ
LÁSKA**
2

Ani dítě, ani žena,
krásnější jsem dosud nepoznal,
jenom dívka roztoužená,
kvůli které brzy spadne klec –
srdce jsem ti dal,
zůstaň se mnou dál,
vždyť já jenom kvůli tobě
nezůstanu starý mládenec.

Štěstí, že tě mám,
co víc ještě můžu chtít,
že mi pusu dáváš,
v náručí že můžu tě mít.

Pro nás polku svatební
muzikanti dnes budou hrát,
ty se za mně vdáváš,
já si první lásku budu brát.

POVÍDÁNÍ Ani já nevím sám,
co ráda máš,
netuším, nepoznám,
co ukrýváš.

Je to smích, nebo hřích ?
Je mi záhadou –
do tvých snů se nestrefím
ani náhodou.

Víš to, jak mám tě rád,
svou dlaň do mých rukou dej,
tvoje přání chtěl bych znát,
tak mi o nich povídej.

Jen mi zblízka pohleď do očí,
co v nich najdu, to ti dám –
chci tě hýčkat v náručí,
jsi mou láskou, přísahám.

PUSA JAK Hezkou dívku znám,
MÁ BÝT jen se v bocích houpá,
trápení s ní mám,
na hubičky že je skoupá.

Možná není k mání
lásky plamínek,
než jí vložím do dlaní
snubní prstýnek.

Pusa jak má být
pravou lásku značí,
nech se políbit,
mně jedna nestačí.

Že to patří k mládí,
dávno musíš znát,
pojďme se mít rádi –
chci ti pusu dát.

**PŘÁTELE
A ZNÁMÍ** Hráť v kapele
výhodu má velikou -
nevnímáme, jak léta pádí,
jak tak spolu jdeme
světem s muzikou,
zdá se nám,
že jsme stále mladí.

Zpíváme a prostě
stárnout nestihneme,
zato víme, co má život krás,
u pohárků s dobrým vínem
s kamarády sejdeme se zas.

Přátelé a známí,
jenom pro vás budu hrát,
ať si zpívá s námi,
kdo má české muzikanty rád.

Polka k tanci svádí,
při ní každé srdce roztává,
k úsměvu všechny naladí,
lidem radost rozdává.

VESELÁ Písničku veselou
PÍSNÍČKA rádi vám budem hrát,
píseň odežene chvíli zlou,
umí potěšit.

Jen pojd'te s kapelou
zpívat a tancovat –
s láskou, muzikou
a hezkou kytičkou
stojí za to žít !

SNĚHURKA Krásná zdála ses, ty to víš,
no a já chtěl vážně na rukou tě nést,
jenže když jsi pak přišla blíž,
všechno bylo klam, pouhá lest.

Očím tvým nevinným i mámivým
podlehl jsem jen nakrátko –
úsměv tvůj, tak zářivý,
bylo jenom hezké pozlátko.

Místo žhavé dívky mám
pouze Sněhurku, co studí –
snad tu čeká, že princ přijde k nám,
až ji políbením vzbudí.

Už se s tvou láskou chladnou
moje cesty rozchází.
Jako jsi ty, už nechci žádnou,
mně i ze tvých slůvek mrazí.

SLUNEČNÉ Já nemám rád nebe zamračené,
RÁNO pryč posílám černý mrak.
Tehdy srdce mám zamčené,
mračím se jak v pohádce drak.

Já dobře vím, že v dešti to tak bývá,
kvést odmítá kytička,
pták protiva nezazpívá
bez teplého sluníčka.

Ráno slunečné
dává zlatou barvu květinám -
je báječné,
když nejsi sám.

Den je sváteční,
slunce polaská tě na víčka,
pryč je sen,
všechny spáče zavolá ven
hezká ptačí písnička.

**STAVO -
VANKA**

Žít jen pro muziku
bylo mé velké přání,
jít zpívat publiku,
předat v písniích svoje vyznání.

To, co vždy se mi líbilo –
(dokud slouží hlas)
se mi nakonec splnilo,
zpívám tu pro vás.

Kdo nudou zívá,
já to znám, smůlu mívá.
Pryč s náladou smuteční,
kdo si zpívá,
ten už nikdy sám nebývá.

Všude kolem je to znát –
i ten všední den zdá se sváteční,
když nám STAVOVANKA
svou polku začne hrát.

SOUSEDSKÁ Třeba osud zlobí, však to znáš,
proč se jen smutně dívat ?
Když starosti máš,
tak si pojď zaspívat.

Odlož z tváře výraz kyselý,
radši si dej nalét vínka číš –
život se bude zdát veselý,
mít ho rád se naučíš.

Sousedská polka zní,
rozjásané křídlovky
nás do tance zvou,
dřív, než se rozední,
muzikanty poprosím –
hrajte mi tu mou.

Pro tu, kterou mám nejradši,
o půlnoci dám sólo hrát –
já to vím, dá mi za to
pusu nejsladší,
pak můžem k ránu jít spát.

**ŠÁTKEM
ZAMÁVÁM**

Psaníčka jsi dřív posílal,
každý večer u nás zazvonil,
šeptal jsi, jak moc bys o mně stál,
o pusu vždy žadonil.

Ze slibů nezbylo teď vůbec nic,
už to ví nejen celá dědina –
děvčat jako já zklamals víc,
nebyla jsem jediná.

Tvá láska pryč se ztrácí,
byls omyl, uznávám –
na tom se nic nezmění,
vím, co jsi zač.

Tvůj prsten zpět ti vracím,
šátkem ti zamávám –
nevidím tu důvod smutku z loučení –
tak nečekej pláč !

SUŠICKÉ Život nám namísto kytičky
HARMO - občas dá jen bodláčí -
NIKY ten, kdo má rád naše písničky,
už se tolik nemračí.

No tak mějte všichni dokořán
otevřená srdíčka,
protože vám na ně brzy zaťuká
ta nejhezčí česká písnička.

V krásném koutě Šumavy
svátek má muzika,
všude už se vypráví –
bude to událost veliká.

Vím, že s kamarády
sejdu se tam častokrát,
až tam v sále v Sušici
budou harmoniky hrát.